

Noordwesthoek

We reden in een rode bus
over een slingerende dijk
naar Kampen want het vroom

De reis was lang
maar toch niet lang genoeg
ik zat achter een meisje

Ze was de dochter
van de groenteboer
de mooiste van de stad

En iemand zong
we gaan nog niet naar huis
nog lange niet

En ik dacht nooit
wil ik meer terug naar huis
ik blijf met haar in deze bus

Altijd zal ik blijven zitten
achter haar in deze rode bus
want ik ga nooit meer naar huis

Bus naar Monschau

We waren zeventien
en gingen samen naar het buitenland
met de klas in een rode bus
naar Duitsland niet zo ver
over de grens bij Limburg

We aten eerst ons brood,
zaten achterin met mooie meisjes,
in de ramen zagen we de resten
van de oorlog, drakentanden
slingerend door het onschuldig landschap

We spraken al wat Duits, dat hadden
we geleerd van meneer Roeters
en wisten in een kroeg genoeg
bier te bestellen om stoer
en dronken te worden

Het was een mooie reis
van Groningen naar Monschau
wij waren zeventien en reisden
in een oude rode bus

Arjen Boswijk

AFSLUITDIJK

De bus rijdt als een kamer door de nacht
de weg is recht, de dijk is eindeloos
links ligt de zee, getemd maar rusteloos,
wij kijken uit, een kleine maan schijnt zacht.

Vóór mij de jonge pas-geschoren nekken
van twee matrozen, die bedwongen gapen
en later, na een kort en lenig rekken
onschuldig op elkanders schouder slapen.

Dan zie ik plots, als waar 't een droom, in 't glas
ijl en doorzichtig aan de onze vastgeklonken,
soms duidelijk als wij, dan weer in zee verdronken
de geest van deze bus; het gras
snijdt dwars door de matrozen heen.
Daar zie ik ook mezelf. Alleen
mijn hoofd deint boven het watervlak,
beweegt de mond als sprak
het, een verbaasde zeemeermin.
Er is geen einde en geen begin
aan deze tocht, geen toekomst, geen verleden,
alleen dit wonderlijk gespleten lange heden.

-----
uit: **Parken en Woestijnen (Amsterdam 1940)**

Schrijver: **M. Vasalis**

De bus naar Griekenland

Ik was nog arm en ook alleen
en wilde per goedkope bus
van Assen naar Athene
een ommelandse reis
door het oude Joegoslavië

De chauffeur verdwaalde
al bij Venlo en vroeg de weg
aan een Limburger die hij niet verstond
een wonder dachten wij in Duitsland
we waren misschien op de goede weg

Een meisje dat ik nog niet kende
viel onschuldig in diepe slaap
op mijn houten schouder
en zei pas sorry in de morgen
van Oostenrijk of Joegoslavië

Zes bussen en twee dagen later
kwam Griekenland in zicht
ik heb een week gegaapt
aan een of ander strand
en heb mijn reis verkocht aan een hippiemeisje
ben teruggevlogen met een schone Zwitserse
maar nam toch maar de bus
van Zürich terug naar huis

Arjen Boswijk

Bus naar België

Er was ons een busreis beloofd
naar België ergens
onder Brussel zou het zijn
wanneer we wilden collecteren
voor de protestantse scholen
want die waren daar misschien arm

Zonder boeken en schriften
geen salaris voor de meester
en de juf en een warme kachel
in het koude lokaal werd ons verteld

Het was een ommelandse reis
dwars door Nederland en België met
een oude bus uit 1965
maar die was toen nog nieuw

Wachten bij Veenhuizen

We wachten wat af
in ons leven
we wachten op elkaar
in de regen
we wachten tot de film begint
we wachten vol ongeduld
en soms wachten we op Godot

Ik wachtte op de bus
in Groningen toen het vroom
Ik wachtte op bussen
bij Barneveld en Barcelona
wachtte op rode en gele bussen
wachtte tot jij uit zou stappen

Ik wachtte welgeteld
137 minuten op deze halte
bij Veenhuizen
tot hij kwam gereden
uit de mist van het verleden

Arjen Boswijk (Bushalte bij Veenhuizen)

Met de bus naar Ede

We waren teruggekomen:
een bus over het kanaal
van Korinthe en in Patras
de grote boot naar Brindisi

In de bus een meisje
uit Amerika en Parijs
en later op het dek
zag ik haar weer

Terug in Groningen
kwam ze om mij
en Nederland te zien
en het Kröller-Müller

We reisden over de Veluwe
van Otterlo naar Ede
ze hield zei ze van mij
en van van Goh

Ik moest haar later laten
gaan via Parijs naar Providence,
Rhode Island en nee
we zijn niet getrouwd

Hoewel we dat wel beloofden
aan elkaar

Met de bus naar de Balg

Wij woonden dat jaar
met de klas & de meester
vijf dagen op het eiland
in de Waddenzee en meestal
was het toen mooi weer

Wanneer we ontbeten op dag drie
zei de meester na de koffie kom
we gaan vandaag samen waaien
op de Balg, in het oosten
van het Friese eiland Schiermonnikoog
boven Groningen

Een trekker trok een oude bus
zonder motor over het harde strand
de zon scheen op de Noordzee en wij
maakten een kleine wereldreis
naar het oude eiland Bosch

Er lagen wolken en soms barnsteen
en hier en daar wat kleine duinen
en voorzichtig groen en in de zon
op afstand onhandige zeehonden
op deze zandplaat uit 1800
en de bus wachtte in de wind op ons
om terug te gaan naar Schier

Arjen Boswijk gedicht
Foto Natuurmonumenten

Met de bus naar Praag

De bus had al geslingerd langs de Elbe vanaf Dresden, klom wat hoger bij het Elbsandstein gebergte en pikte ons op niet ver van de Tsjechische grens want we moesten met de baby naar Praag om er de Moldau te zien stromen om de Karelsbrug het huisje van Kafka en een foto naast een roerloze schildwacht

Maar de baby huilde en was hongerig dus jij voedde boven de rivier en ik neuriede de melodie van Smetana op mijn eigen wijze zoals ik had geleerd op de ULO in IJsselmuiden

En de baby was nog nul en sliep na je melk en wist later niets meer van het busreisje naar Praag en ook Smetana en de Moldau waren geen blijvende herinnering

Arjen voor Martine, december 2018

Naar Appingedam en terug

Om iets te worden
in het leven moest ik vroeg
weg uit Groningen
naar een school in Appingedam

We reden met een gele GADO-bus
langs het donkere diep en langs
een molen zonder wieken
waarop stond: 'koopt elders niet
wat Ten Boer u biedt'

De bus was geel en vierkant
en alles hobbelde over een slechte weg
maar als je geluk had
zat je naast haar
en ving je haar schuddend op
met zachte schouders
en als je geluk had op de terugweg
in het schemerduister weer

En elke dag de GADO-bus
en elke dag weer terug

Arjen Boswijk

Een busreis naar Galicië

Omdat ik vroeger arm was
reed ik geen auto
en ook vloog ik niet
naar La Coruña
waar het meisje woonde
dat ik eerder zag in Griekenland

De busreis duurde dagen
en steeds weer stond er een
ander exemplaar klaar
en bracht me langzaam
dichterbij het doel

In de herfst van Parijs
een blauwe Renault
een rode Peugeot bij Bordeaux
en later bij Bilbao
een rode Spaanse oldtimer
zonder toilet
dat heb ik niet gered

De bus naar Griekenland

Ik was nog arm en ook alleen
en wilde per goedkope bus
van Assen naar Athene
een ommelandse reis
door het oude Joegoslavië

De chauffeur verdwaalde
al bij Venlo en vroeg de weg
aan een Limburger die hij niet verstond
een wonder dachten wij in Duitsland
we waren misschien op de goede weg

Een meisje dat ik nog niet kende
viel onschuldig in diepe slaap
op mijn houten schouder
en zei pas sorry in de morgen
van Oostenrijk of Joegoslavië

Zes bussen en twee dagen later
kwam Griekenland in zicht
ik heb een week gegaapt
aan een of ander strand
en heb mijn reis verkocht aan een hippiemeisje
ben teruggevlogen met een schone Zwitserse
maar nam toch maar de bus
van Zürich terug naar huis

Arjen Boswijk

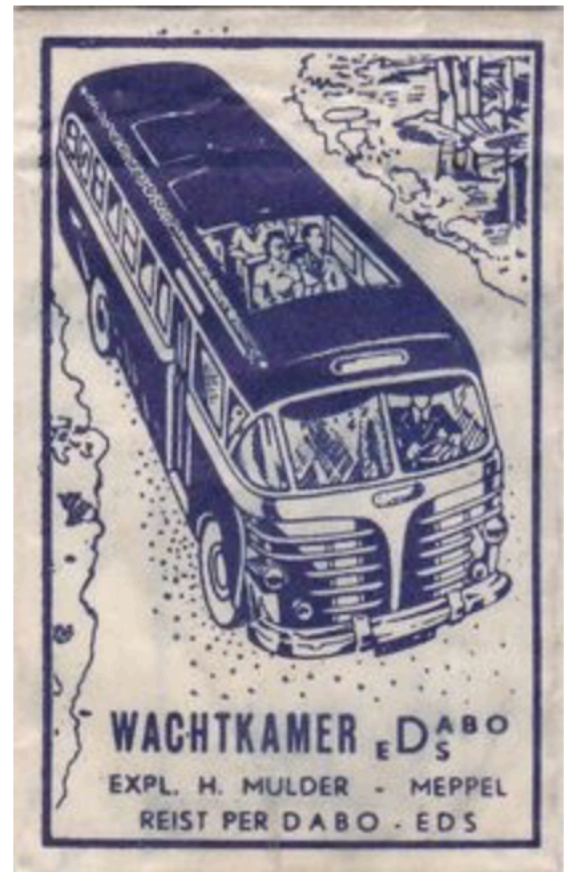
Op reis naar Havelte

Misschien was het nog de DABO of toch al een DVM-bus die ons die zaterdag naar Havelte bracht om er het hunebed te zien.

Brood en ranja mee want het was een lange reis dachten we vooraf, helemaal van Meppel naar Havelte

We stopten overal en zagen in de ramen boerderijen en bomen koeien in het gras en we zwaaiden naar een boer op een zwarte fiets

Het was een mooie reis naar Havelte de bus wist de weg ook terug naar Meppel en we gaven de chauffeur een extra stuiver en een hand

Arjen Boswijk

De trolleybus zingt

Ik ken mijn moeder nog
uit het Arnhem van de jaren vijftig
zij zong voor mij, het klonk
door alle straten van de oude wijk
met echo's tegen de huizen
van de jeugd

En als ze me meenam
in de blauwe trolleybus van toen
zagen we de Rijn door de ruiten
en zong ze van een veerman
bij de Westerbouwing tot Wolfheze

De bus intussen zong zijn eigen hoge lied
wanneer hij weer op toeren kwam
zijn stem daalde van het remmen

Maar mijn moeder nam het over
zij was mijn bus en wist waarheen
zij zong ons steeds op weg

Arjen Boswijk

VIJF

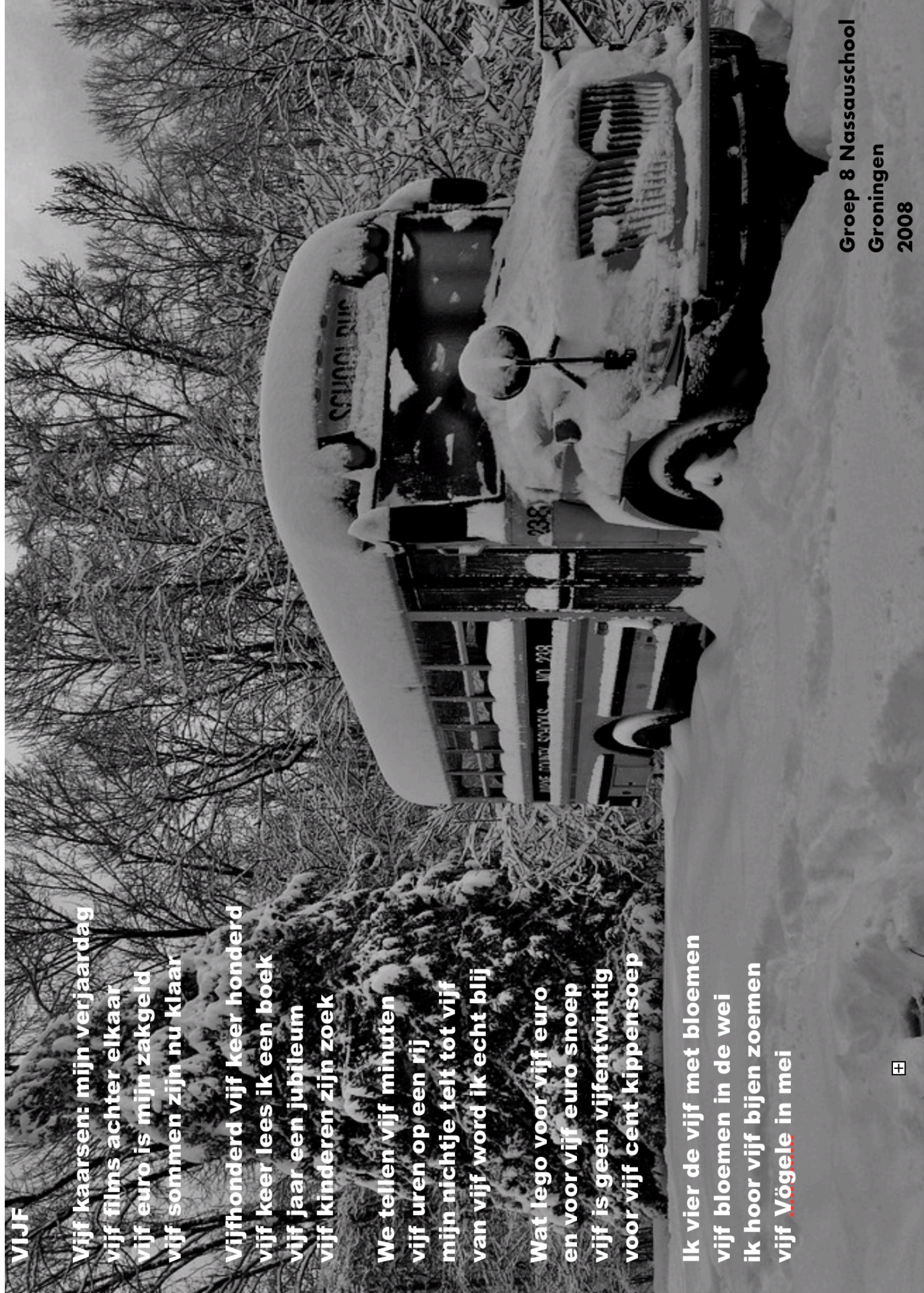
**Vijf kaarsen: mijn verjaardag
vijf films achter elkaar
vijf euro is mijn zakgeld
vijf sommen zijn nu klaar**

**Vijfhonderd vijf keer honderd
vijf keer lees ik een boek
vijf jaar een jubileum
vijf kinderen zijn zoek**

**We tellen vijf minuten
vijf uren op een rij
mijn nichtje telt tot vijf
van vijf word ik echt blij**

**Wat lego voor vijf euro
en voor vijf euro snoep
vijf is geen vijftwintig
voor vijf cent kippensoep**

**Ik vier de vijf met bloemen
vijf bloemen in de wei
ik hoor vijf bijen zoemen
vijf **V**ögele in mei**

Verliefd in een VAD-bus over de Veluwe

Ik kwam die hete zomer terug
uit Griekenland waar de bussen
ouder waren dan de meeste Grieken
en in mijn kielzog kwam Nicole
gevaren via Brindisi uit Amerika

En later reden we samen dwars
door Gelderland per autobus
maar of het bus van de VAD was
ben ik vandaag vergeten

We reden samen toen hopeloos verliefd
van Ede via Otterlo naar Arnhem
waar we in tranen afscheid namen
zij verdween naar Providence Rhode Island
ik zag haar nooit meer terug

Arjen Boswijk

Remise in Ermelo

We speelden samen
in de zomer
van negenenvijftig
dat we de baas
waren van de VAD-bus
op weg
tussen Ermelo en Arnhem

We reden daar met grote sturen
in de gele DAF over de Veluwe
langs De Woeste Hoeve en Terlet
tot we eindelijk in Arnhem waren

We droomden samen in
de reusachtige remise
van VAD
aan de eindeloze Harderwijkerweg
van de verte van veilige chauffeurs

En altijd zijn we ergens aangekomen
want we reden behoedzaam
voorzichtig door half Gelderland
tot het zes uur was om te eten

Arjen Boswijk 2018

